

9

an 39.
40.

Rector
ACADEMIÆ VIADRINÆ
MAGNIFICUS
GREGORIUS
FRANCUS
SS. Theologiæ D. & Profes

or, Venerandi THEOLOGORUM ordinis
DECANUS

ad exsequias funeris,

Quas

Ipsa die Viridium

JUVENI

*à pietate, doctrina & humanitate
commendatissimo*

MARTINO VVALTHERO

Sprottaviensi Silesio

Medicinæ & Philosophiæ

cultori industrio

honorificè adparatas Cupiunt

POPULARES & AMICI,

Cives Reip. Literaria universos

amicè invitat

ANNO

M. DC. XXV.

Typis

MICHAELIS KOCHII.

Tempus est lugendi. Passio Domini celebratur. Tempus gemendi est, tempus flendi, tempus confitendi & deprecandi. Et quis nostrum idoneus est, ad effundendas lacrymas, pro dignitate doloris tanti? Inter alias Psalmi XXII meditationes queritando exclamat, exclamando querit Hipponensium Episcopus augustissimus: Cum quo pius quisque merito ingeminat & lugenti gementique affectu pergit. Quis dabit capiti meo aquam? & oculis meis fontem lacrymarum? Si verè esset fons lacrymarum in oculis nostris, nec ipse sufficeret. Hunc lacrymarum fontem totius mundi dolores, etiamsi in unum conflari possent, nunquam æquare poterunt. Thomas de Kempis personæ deplorat dignitatē & Christianorum viscera penetrando contumeliosè tractatū omnium oculis exponit & exhibet? Ecce, inquit, altissimus super omnes, infra omnes deprimitur: nobilissimus de honestatur: speciosissimus sputis inquinatur: sapientissimus deridetur, potentissimus ligatur, innocentissimus flagellatur, sanctissimus spinis coronatur, mitissimus colaphizatur, ditissimus depauperatur, largissimus spoliatur, castissimus denudatur: dignissimus blasphematur, optimus vituperatur, doctissimus fatuus reputatur, amantissimus odio habetur, veracissimus abnegatur, innoxius condemnatur, medicus vulneratur, DEI filius crucifigitur, immortalis occiditur, Dominus pro seruo suspenditur.

ditur. Ante Kempisium lamentorum plenissimum
Bernardus dolentis æqvanimitatem exaggerat & in
tristes erumpit jameos! *Quid turpius? quid contu-
meliosius, quam exspui in faciem speciosissimam, in-
quam desiderant Angeli prospicere: Et talibus tamen
sputaminibus, ut addit Hieronymus, faciem animæ
nostræ lavare, velamine faciei velamen cordium no-
strorum auferre, colaphis quibus percussus est in ca-
pite, primum caput hominum, nempe Adamum, sa-
nare, nostraq; peccata omnia patienter in se transfer-
re voluit. Nostra nimirum omnia in se peccata tran-
tulit, singula pro nobis omnibus patienter sustinuit,
nec pro uno duntaxat & altero, sed pro universis: nec
minus pro uno & singulis, quam pro omnibus. ad
Rom. 4, 15. 2. Cor. 5, 14. 15. 1. Tim. 2, 6. Hic qui totum
mundum redemit, plus dedit, quam totus mundus
valeret: unde juxta verba Leonis Magni, sanguis hu-
jus tam potens ad privilegium, tam dives ad precium,
ut si universitas captivorum in redemptorem suum cre-
deret, nullum plane tyrannica vincula retinerent. O-
mni ergo diligentia & vigilantia caveamus, ex ser-
monibus Augustini: ne vulneret diabolus, quod sa-
navit DEUS. Et ut sermone CXIV hominem allo-
quitur: Agnosce homo, quantum valeas & quantum
debeas & dum tantam redemptionis tuæ perspicias di-
gnitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce
pro impio pietas flagellatur: pro stulto sapientia illu-
ditur:*

*ditur: pro mendacio veritas necatur: damnatur justitia pro iniquo: misericordia afficitur pro crudeli: pro misero repletur sinceritas aceto: inebrietur felle dulcedo: adducitur innocentia pro reo: moritur vita pro mortuo. Quas meditationes ruminantur meritò hoc tempore Pii & Electi homines, qui vulnera Christi perspiciunt, redemptionis dignitatē agnoscunt, ^{lūtes} preciositatem sibi sacris consolationibus applicant. Eadem cogitatione studioq; sanctiore occupatum fuisse accepimus MARTINUM WALTHERUM Sprottaviansem Silesium, juvenem à pietate, doctrina & humanitate cōmendatissimum. Enimverò Christum, passione sua peccatum omne & chirographum ejus cruci affixisse, fusoq; sanguine oblitterasse piè credit: animæ suæ vulnera, Christi vulneribus sanata & ægritudines omnes, letifera potione absumtas esse agnovit, iterum ex mente Augustini: *fusus est sanguis Medici & factū est medicamentum phrenetici.* Cordis sui abdita amoris divini ignem penetrasse, incendisse sensit & cum Bernardo statuit, *nullius cor ita tepidū esse, si ponatur in fornace amoris Christi, quā intueatur, quantum in passione nos amarit & accendatur ad amandum DEUM & proximum.* Educat^{us} sc. ille à primis vitæ incunabulis ad pietatem virtutesq; Christiano homine dignas, & ut calorem pectoris, divini amoris igne magis atq; magis accenderet, fidelissimè informatus est. Parentem n. habuit vene-*

venerabilem & præstantem Dn. M. GOTHOFREDUM
WALTHERUM Ecclesiæ Cupperanæ in Silesia Pasto-
rem vigilantissimum: Avunculum itidem Reveren-
dum & eximium Dn. M. ADAMUM LIEBIGIUM Ec-
clesiæ Bethaniensis Pastore spectatissimum: Avum
deniq; maternū, quem primò nominare debebam,
Consultissimū & Amplissimum Dn. ADAMUM LIE-
BIGIUM Seniore, Consulem in Repub. Sprottavi-
ensium patria magnis summisq; meritis multos an-
nos celebratissimum, in legationibus difficilimis fe-
liciter expediendis RODOLPHO II. Imperatori invi-
ctissimo, laudatissimæ memoriæ, notissimum & ca-
rissimum. Horum partim exemplis, partim monitis
excitatus & in patriam scholam traductus puer indo-
lis mox lætam prodidit segetem, qua in virescentem
assurgente herbam, haud levis propinqvorū animis
& doctiorū judiciis spes excitata est, qui ut transplan-
tatione quædam vires illas viroremq; auctum irent,
in hortos Musarum Bethaniensium, Thoruniensi-
um, Joachimicarum ablegarunt amœnissimos; in
quibus crevit Literis Humanioribus & moribus e-
legantioribus velociter & ut flos quidam pietatis &
probitatis vividus effloruit feliciter. Cum verò
ingenium ad cognoscenda optimorum studiorum
genera avidum & attentum literarum Patronis in-
notuisset, non modò inter alumnos Athenæi Schön-
aichiani, quod ad illustrem sui Nominis memoriam

Baro religiosissimus bono aperuit publico, benignè
receptus, sed etiam majori *Munificentia Bergeria-*
na stipendio ulterius ad studia alacriter urgenda in-
citatus est. Si quis scire velit, qualem se inter studio-
rum consecratos Waltherus gesserit? epistolam
expendat ad Experientissimum & Clarissimum A-
cademiæ nostræ Medicum Dn. D. GOTHOFREDUM
WEIDNERUM Professore & Augustissimo Ligio
Bregensium Duci DD. JOAN. CHRISTIANO &c. à
consiliis Medicis, collegam nostrum plurimum ho-
norandum, ab avunculo venerando scriptam, in
qua inter alia eximiam studiorum *maeyvelav* confi-
gnatam vidimus. *Animum ad Medicinæ studium*
applicavit Waltherus, in quo ut laudabiles optatos
que progressus faciat, ad Vos mittitur. Ingenio à na-
tura instructus est haut infelici. Literis Humaniori-
bus strenuam hæcenus dedit operam: quotidie etiam
studiorum cupiditate magis incenditur & in hanc
curam unice incumbit, ut certo Doctore ad Medici-
næ penetralia pervenire possit &c. Voti sine dubio
& expectationis suæ compos factus fuisset Avuncu-
lus, si ex sorore Nepos febris jam delassatus in itinere
nec profectiois divergiis vires magis atque magis
debilitasset, nec navigio commissus morbum mali-
gniores reddidisset. Nostræ enim Academiæ mem-
bris XIV Febr. commendatus, tandem V. Aprilis
appulit: quorum auxilio promotus, sequenti post
adven-

adventum die & in numerum Studiosorum & ad
beneficium communis mensæ receptus est. Uno
duntaxat usus prandio, feбри ardenti aut potius re-
cidiva vehementi iterum corripitur, cujus maligni-
tatem dissimulavit penitus, nec Medico, nec conter-
raneis concredidit. Interea fortè fortuito Dn. M. Jo-
annes Francius, juvenis literatissimus, cui etiam
commendatus erat, audivit, Waltherum morbo
correptum gravissimo; adiit ipsum, visitavit ægro-
tum, consuluit Medicum; Cujus etiam fidelitas
summa morbum depulisset, si citius fuisset adhibita,
nec ægrotantis nimia imbecillitas aut morbi nimius
impetus operam lusissent omnem. Vixit unam
tantum septimanam in nostra Academia, brevi ad-
modum tempore, eò citius in cœlestem Academi-
am & societatem Apostolorum receptus à DEO:
à DEO, inquam cum Hugone, vocante ad glori-
am & à miseria omnisq; ægritudinis generibus libe-
rante. Medicinæ studio dedito valedixit terræ, in qua
morbis tot tantisque obnoxii sumus & interna quæ-
dam lues animos nostros inquinat; & in cœlestem
traductus est *Φαεμακροβίανν*, ubi perpetuus Israelis
Medicus sanat languores nostros qui est expertus
dolores nostros: ubi vulnera obligat nobis, qui est
vulneratus pro nobis: servat vitam hanc mortalem,
qui nobis meruit immortalem. Videte ergò quan-
tum contulerit ipsi præproperus ex hac vita disce-
sus.

lus: æstimate meditationem mortis Dominicæ
quam fructuosa ægris, quam jucunda sit labo-
rantibus; & dum exsequias juveni *viginti annorum*
ornatissimo ducitis, oculos animosque vestros con-
vertite ab hujus discessu, ad illius mortem, de cujus
utilitate summa ad quamlibet Piorum animam,
Bernardus mellitissimus: *Non est morbus anima,*
cui Dominicæ mortis floribus mederi non possis. Col-
ligetantum folia florum florentis JESU, stillas san-
guinis rubicundi & tanquam pillulas, sine quibus
esse nolo, in cubiculo cordis tui reconde. Erit tibi illa-
rum sapor & odor in medicinam salubrem, morbos
si qui fuerint repellentem, venturosque caventem.
Cetera apud Abbatem Clarævallensem, quem dixi,
atque alios legite, expendite & valete.

T. E.

ULB Halle
002 677 830

3

56

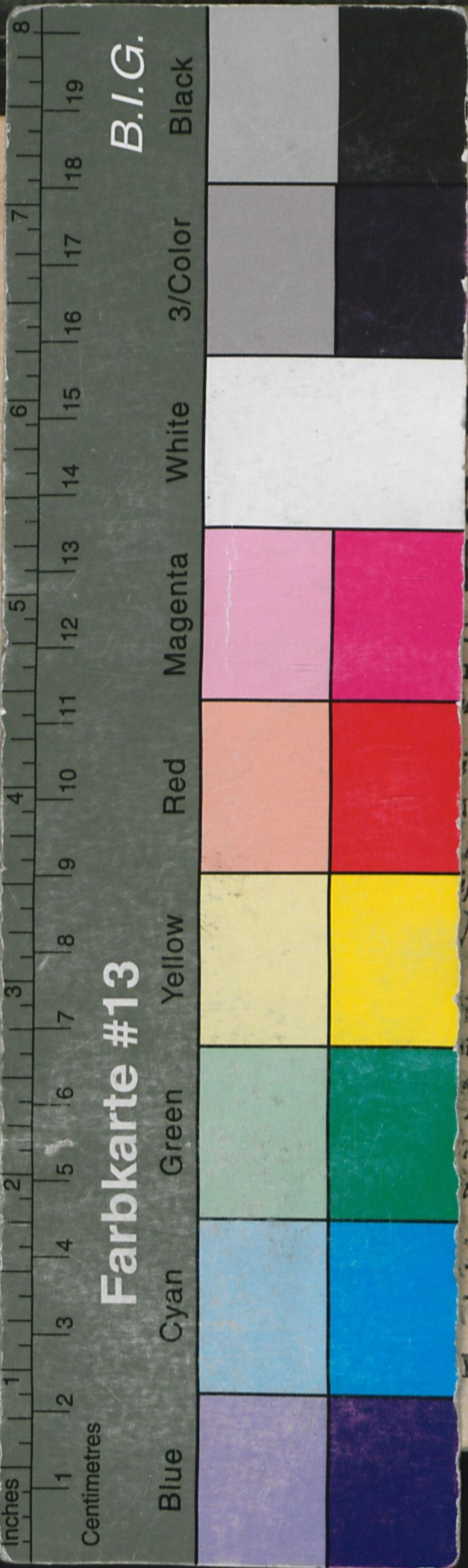
Nv 1999

(1/69.)

VD 17

an 39.
40.

OR
VLADRINÆ
VICUS
RIUS
CUS
D. & Profef.
OGORUM ordinis
is
uneris,
ium,
II
humanitate
issimo
VALTHERO
Silesio
ilosophiæ
tio
as Cupiunt
AMICI,
ria universos
tat
XXV.
KOCHII.